

ועור שילני עם תיקנו

זמן לעושה עושר ומיעה לעצמו נמו סוכה ולול
 הפולין ועינית המוזכרין בתוספת דבריה ועל
 שופר לא נכל לפוטרו מפני שציו המעוה בגיפו
 כי אם בקולו כמו ששמחלק בירוש' רלולכה גזוללנו
 ללולב על שופר של עו' שהרי גם סוכה עיקר המעו'
 בעלה וגם לשבת למה לא היה נמו לימנם טובו
 עם הלוי בזה ששינו ערד קידוש בר ערד רישיה
 מיהתם ונישית יש פיעור ברכה במידה גסה

שומחה בר שמו"ל

ב יצני לא רנתי לפניך ליסור הנבם הזקניה
 על היבם יצני דנתי להקדים חליעה לייבום יעגב
 רבעלמו מיעות יבום קורס ריבה בסופרי עקה ווקני
 למעיות חליעה להדריס ולית תיקשה שתא מז' ה
 התוספת ולעוון התוספת מזכיר דהנני עקה ווקני
 ושיר כל הנשים יול כל חוליות צות צופת יובמות
 ולא קהני בסתם ושיר כל הנשים והווי אעקה
 וקניה ככלל לא משום ולא רמז חלי ערד

התקעו

יפסחתיא שנים
 יחרייד הנחפס כלות
 נחיה יורש וינס תימי
 ניוהילכה בלא טעמ
 ליארים משום רצמר
 רמקום יחרייד הוי קינ
 לי יחרייד יחרייד
 רבי מיצור שני מהגנס
 קנצ' יכל מקעת לי יח
 ודוק גפוי ותשכח וגם מ
 מי יצמרו מה לי מכרו לה
 והוי שיוור כצילוצה מק
 ליאחר רהני שיר כדפירם
 הזכירוהו מירחיו ולא ריע
 והיינו הוכחה שנתן למי
 עניי מהמורי מקובל ע
 ביש נחליק כרוב עירא
 יינל הצחים וברוב הספ
 יינל הגנים וכן מוכח נמו

... וישיב את משה
... שיש כפרק יעקב
... חזרו לזכר ומשנה
... יצאת מיד ודברת יצ
... כל הילפסי והנה לשוני
... יחזיקה היתה לשונה
... ריחנה היתה
... עדינו עד מניק
... יהיה כובנו נפה
... לה מילת רשע
... וימית יבם והאמיל
... ותיבה היא חרמא מתיבה
... ית מורה ומתיבה
... יט והיה מורה וסני
... יהיה עבריו " עראן וטו
... כי רייתי שיעבא מרינע
... ובה להוספת תוכה וזה
... די בתשובה גיון ריב
... וגי יולרס יחזר הרשו

... ילדה ויזנה חפיעה בחליעה ויבום ושקלה כתוב
... מנה מורים וגם התוספת ער צמיר לרוב התוסקי
... נשמו וישיב את משה
ועל ששאל הרב היבא שנתב להכל
... נסיו מחפץ פלוני שיהיה יחריד ליושני צי הד
... דמון רחריק שני והוי בקיניז הגור ופי לשנ
... ויבילי קיש וקיימ לו כתי החולק וכולה
... למי יחזיר שדויה המשיית למה לממו
... נרשנ הויה רשע לכל המקבל מתנה פיהח הוי
... שמיזר נתקעה ותורק לו כההיא דיני קדמדי
... סיבנה וזבנה זבני ויזר רבידה ונמר החפ
... צל ורדית הר שור ועם זה יקשרת יתיר
... יו ובי שמו שמי ישתו ויחד דיני יתני ובה
... על לני כדבר יחזק ששיר ששיר לינקה
... יול הקדש הוי שיר וגם מיה שגלה של אר
... לה לאחיו מפני שניה טמונה שכלב עליו ג
... יפי מיומדני שכלבו להתלה מהנה גיונה
... ויא רשע שכלב מל היומדני יעם שוה י

ישיש ויהי שעה שעה יחד עם זהנים ונפטר
הבעל בלא זרע והיבם תובע לייבם ונמתי הוקנה
עם מותרת לו לכה חולה מספק שמא לא וכו'
לכמה זה מזה אבל אם יאילו נישאת ליחד
נשיא הוא נחרת היו זוכין לו שמא היא היתה
עקרה ויהיה עקור ולא היתה להם שעות המוש
הכל בידו שמינה הדיסדים חמה נדיו כפ העור
אין לו עשה שכשירה לייבם שלא נעשה בעלה
סרים חמה שעה יחד קודם למיתה ויעגלה
נולדו בו סימני סחם ויהיבם דנולדו בו סימני
סרים פשוט לו תליא היה לו שעת בשרית וכל
כפיקה נולד עם היה לה שעת הכיעור יחד
ולא תהיבם מספיקה יחד ילמו כל הניא ולא נולד
בו סימני סרים ויהי היה לו שעת הכיעור וכן גבי
אשה שלא נולדו לה סימני ייולוצית ונכסר
מישר הלד ממעט ייולוצית ושיינה ראיה
לילד מייבום ומדמי ריבמתו נמתי מתי לחליץ
עקרה ויהינה וייולוצית והטנה ועל כרחיז יד

2

דבר זה מדינת יד
שהיתה זקנה כשמו
הודתו של הל' מנחם
יפדים ובאיו לפני רב
שפירא ומגנינא וגר
מריהיה שם וכפ' יורה
וכסח שוה מיה וקוק
והם היו רועים לייבם
יתם עמה היו רועים למ
נשים והיבמין היו יונמ
לא היה במקום ריחוימ
ומעפעת שהיו יוסרים
וחלעו לה ונישאת לה
לה חלד ער יוס מותה ו
לא היתה נותנת כלום
ונכרה היה הר' מנחם
לייבם הוייל והיתה לה
סימני סרים יוס סימני

שעה המשר וזמיה
יהיה לו שער
ש לענין חליעה צידה
הוא ובספר המקצוע
א יורה יצב גמא נפח
מה יצמד וכו' ע' ייסוד
לעו ולא מה יצמד יעקב
יו חולעו יוסף יצמוד
טמא לנדרק התנ שיר
והקנה בדיעבד יצמד
וכות שפכה דקתני בהן
במין פה קדוש ויצמד
עקרה וקנה בה ידוש
ייסור קדושה ועקרה וזה
ושיר כל הנשים יחולע
ייסור לארץ דמיון דהני
כפ כיער ומייתו לה נהעול
כרם ידם והיה יחולע

מיוסר יצמיה עריות של מיתה בד מיסר וזה
ידעיה חייב לידע מיסר תל לא יצב יצמיה
של א יצב בה המקום דהני מילי נכלל לא יצב
ויצב רב כיער מפר טעמ' יחייב ציידה ביאה
ראשונה יצב ביאה שנייה הרבה דוגמת זה יש
בספר יוסף אסמכת דהא כפ כיער כיער רב גידל
גמ' בעי לחייב מיסמיתו יצמיתו חייב לייצק ולי
ייתוקם ורב גידל לא שמי' ליה בריית דספר
דרוש ליבמית רצה לעקרה ולויהנה להחת ית
יצמיתו מה עריך מפני שני' והיה הנמר תלר
ומיעצני יי' לונת מיסר יכול שיצני מועיה עק
וקנה ויי' לונת וקנה שיצנה רצויה ליל
תל יצמיתו יצמיתו רצה פ' יכול שיצני מועיה מיצ
עקרה וקנה שיהיה בי' לונת וקנה שיצנה
רצויה ליל שמי' עטנו מיסר ונל יצמיתו יצמיתו
רצה יתה ליסר נמי דהא דקט קטנה בהר
יי' לונת כשיטתו מיציר דמקטן וקטנה לא
חולעין ולא מיצמד וטעמ' מ' לשנות יכול שיצני

גמול כל רוצח שחיסר
סחורה פלי בקביעות
אין יסור ואלה אסון
והילכת יצאם שלא
מכל מקום לפירות
אין יפלו גת רר יהודה
ר יהוד אדם יחמיט
דין וצמדי מדי טעמו
טזה אסרו ותירצו ריכסי
יון מלכות צונסת הבא
אסמן העיירים ש
היהודו לעיירים למכור
מן העידה ויין להם
יעה להם מה שיעין כן
ר חסר בירוש דיון מידי
ליב רר יהוד ברוחק הוא
לי חבנן ריוסריון היינו
רין צמי בנתמנו חוד

ידי עירה כשהיה ער עבי ובי יסור לא נמיי לא חקין
ומוקמין לה כיון דמייתי הלמוד מההיא עובדא
וכל שכן מר ייות דלעיל שהבית מהם להתר
ומכירה וזהו היתר שהיתה לו גם צומצות
אחרת אי בעינן צום אחרים שפירשהי לעיל
ולא להכריע זה אבא מר בתי יד הלכה צנדרוש
אבר **העזר**
צמץ שיצני כריו יצני

רשיה למשוק ידי ממינות מורי יצנה עזרי מה
שפסק מורי להתר סחורה נבילות וטריפו וסמך
עלמה שפסק ביחש כר יהוד דאם ובלבד שלא
היא צומצות גכך לא פסק ולא חידש בירושל
יולא כפסק צמר דידן נפ זה בור דפסק ר אבהו
יד ילעז הלכה כר יהוד יסחרי שבועות לפוסלו
לעדיה יצל בסחורה דברים היסורין לא פסק
מורי ופיו דירוש הלכ כר יהוד דמתני זה בור
דמייתי תמן תנינן ומסקנא תמן יד ברא בר וצד
ר יצנה בשם ר אלעזר הלכה כר יהוד דמתני תמן

3

ה' יסור ויחיות צמ
בטח יה שקהל הוכח
שכר כד' לדון ודמיו
בין המורר ר' ע'ג רש
הבלעה שר' שמשכח
התם ונמסכ בכורות
צסי מעשר בהמה
בהמה רגול ששחט
ומייתו עלה הוא רתב
בשהיעית צותו לו יתח
לורמי יתרוג בליל בום
מילתא ימן הוכח ארל
ית המועל גמס ע'ה נג
בין נסר שכר יסור ש
יחרת י'עפ שיימ' לו ה
יסור ממקום למקום ע
שפיר בגמיר ומסיק רב
בקרועת שבגיות ורק

זכר ים למצג ציית
 ההלח שמם יועל
 למחות רבתי לחכי
 לחותמו בלילה אחרי
 רסמכי עליה בשעת
 כנר כה הוא עוברא
 תרי מיניו ביום יוציג
 יהו מיחר שכבר נחתם
 לכו להם הערים למדינת
 לחתום לבתחיל יפ' בשעת
 דיונה ותוכיון שיפ' ש'
 אחרי למקום מהלך יום
 ליד להוי שעת הדחק
 היינו כה היא רפ' לולב
 ביהם לפני בניהם וימחו
 ההיא רפ' דנידה רהוי
 לכו מיד עליו בשעת
 ועל אשר מינייהם

הַקֶּשׁ

והתמו לא ידענה כי ביהני כוסירה לה ידע
 כיון שיהקפיד בחתימה והכל הלוי בקפידתו
 לכסוה א כד ימרי כל ההקבל יהיו רמזות מוש
 גפיד א יהיו כסות הפ ימ לעשרה וכו' יחד כותב
 במעמד כולם והיו גבי ימרו לסופר והו ימרו נן
 ובעל לא ימ הכי והבי צמי חוינן קפיד א במקושר
 ותשוט כדיות בגיטין ונפ גט פשוט ויני מוש
 דבריהם יק שלא יהא קולר הלוי בעיורי ריב
 שגית בדרינכ הבנוני כי זה הייש מחין להם
 וקריה הפעם ציה כהנכ וחזרת לימיר ועלינה
אבי **העורר**
 קריה השוגת יבא מרי נעוני

רענד

וְיִיחִי הַשּׁוֹבֵת אֶת מִדְּיָן
 יִרְמֵל הָלֹךְ וְהוֹלֵשׁוֹ לְפִי שְׂרָיִיתִי יְהוּדִים
 הַמַּחְזֹרִים לְקִנְיַת מִיְּהוּדִים יַחֲיוּם שְׂבִיחַ לֵהֵם
 וְיִחִי בְּכָל מִזְבְּחֵי אֵתָה לְגִיִּם וּמִזְבְּחֵי וְהַזֶּה
 טַרְעוֹת אַחֲרֵים מִן הַיְּהוּדִים וּמִזְבְּחֵי לְגִיִּם נִתְּנָה יֵל
 לִי וּמִעַל כָּפֹז רֶשֶׁבִיעִי בְּמִשְׁנָה וּמִיֵּהוּדִים לֵה כָּל
 שְׂעָה עֵינֵי חֵיה וְעֵינֵי וְדָגִים שְׂנֵת מִנִּי לֵהם מִיֵּנִי

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

שמי יורה לה יריח הנא במי עכידה
כשמיטר במזיר ובשמי דוק נמי דקתב
ביטולא קתני טעה והכי הלכת דליכא מי
דכתיב ויפי בשבת פסק כפריח דיעוג דעולה
בקשיא לא יידחיא הא דתניא טעה ולא
התפלל במנחה בשבת מתפלל ערבית שתיים של
חול וכו' עד ים הברדל בשנייה ענייה עלתה לו
רשונה לא עלתה לו ועריך לחזור ולהתפלל
תפילה יחודת של מנחה מכין יצור נמי והוא
הרין בנר חנוכה וגלפג שיכלו צמר יהודה
שכח ולבדד והכנים יוכלו לתקן פיו וכו' ויסקין
רבי משהין בולעז ושנב מצד היחל דמייסו
לא ימרו ליה לפולטז והיה ליה כמו דיי עגד
והוצר ההם בעו מיניה מרב חסדא מי ששכח
ויכל בלא ברכה מה שיחזור ויברך צמ' להן מי
שזיכל שום וריחו גירח וכו' אם רבינא היילך
מי צמר בעידתו עריך לחזור ולברך ויעגב
דליו עוגד לעשייתו הניא וכו' בעיני דהילל

לר יוח דחור ומי
מילה לתורה וצמ'
סעודה וכו' צדו פסק
דיים לן כובינא וכו' דר
לפסוק כן ויש לא שבת
לטבילה וסביה לידגב
יש לו לבד קצתם טבילה
מבדק לצד טבילה וכו'
לית יא דמי לכתחילה
דלית חור צמ' ופשוט
דלית הית הדימין
למי חור רבין דלית
טבילה צמ' וכו' וכו'
דלית חור קר וכו' וכו'
ולא צמ' לך מהך דלית
טבילה צמ' וכו' וכו'
ויכחל טבילה לא הוי
שחייב להרליק והוגב

כנתן ממון
מיען בשוכני
היציא ויטול
יו ביר יחר וכה
יד לה חיד
הגג כן המלוה
לוי בחייה
גמה עה
ביון היט משכו
זכרה וכל שמו
המשכון הכל מור
בזונה משכון ויע
משכון יגבי משכון
ולא תני משכון
המשכון משכון
עם המשכון ינו
על המשכון
על המשכון

וכן נחמז דהתב יאלא מטכר יד ריו יס יל
מלוה שעל המימלוה שניה משכון מטלטל קצו
משכון דהקע מטעם דהוי מוחזק כיון במלוה כיון
כתובת יפי עלה לוי חיד ויהא דתנן בהכותב
מי שמה והיתה עליו חוב ישה והיה לו מלוה
או פיקדון ביד יחר וכו' ומשמו דמי לאו דיערוב
שמי ולמה שיהא גביה מלוה כתובה
מפיי שניה ליה במלוה שיהא לו עליו משכון מה
מטלטלי כד ירחק וגביה לדברי הכל יולא דיער
שכנו והיה דלא משכון תנא חסיד ליה ת
חומרי כתובה בתוספותיו נזכרות ולפי כיון
לא הוי הכא ריו שפי מלוה שעמו פליגי כגון
שתפש הבכור ית המלוה מיד הלוי ויעצא מדין
מלוה ולא הוי ריו כיון שתפש ופליגי פני יסלו
כהדיו הלוקח שנוטל דין במרתו וישמו פני עמ
והביא עמי הפוש בזה שניה במלוה ויש לדחות
והביא מילא במטלטלי יכל בקרקע לא הוי תפיסה
דהקע ינה עולה והויא בחוקה כל הוי שיו
על המשכון

5

יומוס יח עשרה ושמו ים יפי פרץ מקום שני
רצוי לפיוץ וגר מקום שירץ רצוי לגרור הויחודה
וגם בספר חפץ ובמקצועי הביא מירוש הילעל
כחו גבי הנציב רהמא והביא בביתו ערד להיל
בין מחיים לליחר מיתה וטעם רשע רשע ללא
קפיד למחות ולהוריע יתום קפרי ומגלי ורמו לו
לחלקו דאפי יבין מחזיק על זה וכן יחיו ייאת
בה דין חלוקה דיו רשות בדצית בחוק הצבים
ומה שנחלקתם בין המיחזק בין השנייה י
שיך תפיסה בקריתע ולא מגבין מיני כרד אלעו
יו ימרו נכסי בחוקת יתמי דיימי ימנס לא
היותי ערד להשיב עלמה לפי מה שכתבתי ופיהה
הילעור יבין יי הויא תפיסה יולא מהדר
ענדא כיון דינינו טעה בדבר משנה כרפרי לעיל
ומיהו גם על זה ישיב לפי עוניי מה שרמיה
יוותה תפיסה יולא מהדר ענדא כיון דינינו
טעה בדבר משנה כרפרי לעיל ומיהו גם על זה
וכן השנייה לתפיסה בני הרשונה ולא מגבין
שני ילבריא רחוקה בבית וינינו ינינו

51368X
E14

בהכותב קי ש
וכו ודיימול כר
וגר בפ' חוק הצבים
בעיה בהדי ירי
וכו ומסקנ' יעל
נחמן דאמ' ליה
היה שהיה תחיה
שמת הרי שהיה
וכא יחר ועירע
ינינו שומרה לא
בעליה דימו ויפ
כגון שבועה לא
מפסיד אבל יום
מפדינו מיניה ר
השכחנו וכו שני
הקרה על היל הוי
כגוי דמי יגבי כ
עיקר הדין כוה ת
דינא כל י